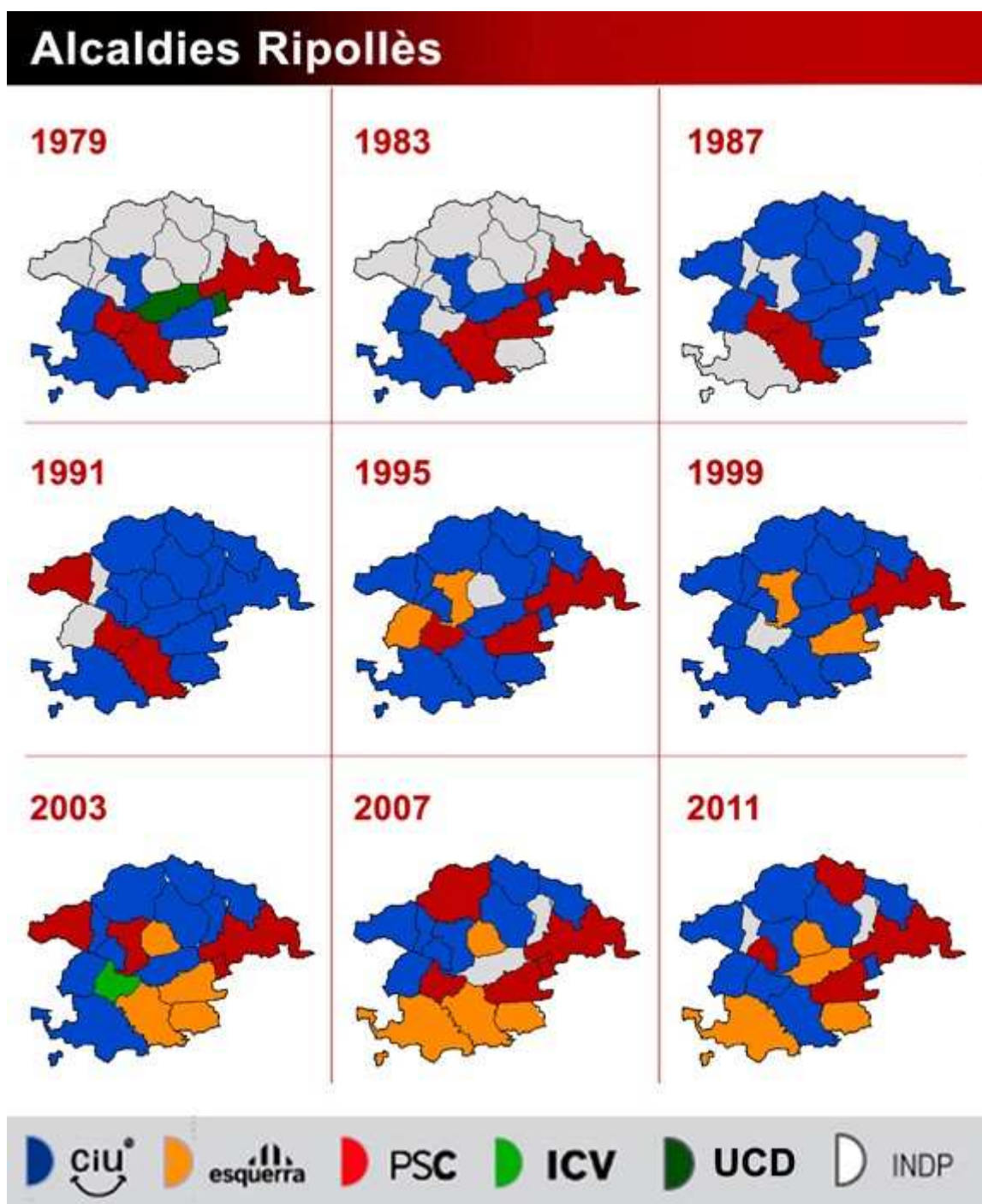

CiU encerta a les dianes però el mapa es manté divers

Tot i aconseguir els grans objectius els nacionalistes es queden amb nou alcaldies, lluny del monocolor dels 90. El PSC resisteix a l'eix del Ter mentre que ERC tot i perdre Ripoll continua amb quatre alcaldies, el seu sostre històric. ICV patirà una travessia del desert

[Resultats 2007-2011, poble a poble](#)

Evolució de les alcaldies 1979-2011 (pendent de la confirmació de Campdevàrol). Foto: Susana Perdomo

Aquest diari titulava la mateixa nit del 22-M amb un “ [CiU aconsegueix el triplet somniat](#) ”. A les majories absolutes de Ripoll i del Consell Comarcal s'afegeix una més que probable alcaldia a Campdevàrol pendent de les negociacions a ERC. Eren els objectius que en públic havia verbalitzat el president comarcal de CDC, Xavier Cima, que a altes hores de la nit admetia irònicament que “ja podia plegar” després d'encertar a les dianes. Tanmateix, la derrota sense paliatius a nivell nacional del PSC i ERC no es tradueix de manera tant clara a la comarca i, en canvi, partits com el PP i ICV –que han millorat o s'han mantingut al conjunt del país- han sortit molt tocats de les municipals.

A les victòries de CiU a Ripoll i de Campdevàrol s'hi suma l'ampliació espectacular de la majoria absoluta a Ribes de Freser que configuren un eix del Freser de color blau. Un eix al qual s'hi suma la cirereta de Queralbs recuperada per Imma Constants després de quatre anys de govern d'una llista associada al PSC.

Tanmateix el mapa municipal del Ripollès continua sent plural. CiU ha passat de vuit a nou alcaldies però queda lluny del monocolor del període 1987-1999 quan disposava d'una forquilla de 13-15 municipis. A banda de Queralbs, els nacionalistes han recuperat Sant Pau de Segúries –on l'alcalde Joan Solà va plegar i el PSC no va poder tancar llista- però han perdut tres feus històrics: Campelles, Planoles i Setcases.

El PSC es fa fort a l'eix del Ter

En un context nacional pèssim pel PSC –amb la pèrdua de Barcelona, Girona, Reus i la Diputació de Barcelona entre altres- els resultats del Ripollès són, si més no, ambivalents. I és que malgrat perdre uns 400 vots –la meitat a Ripoll- només ha baixat quatre regidors presentant dues llistes menys al cinquè i sisè municipi de la comarca (Ribes i Sant Pau respectivament).

De fet, els socialistes es fan forts a l'eix del Ter conservant la històrica majoria absoluta de Camprodon, ampliant la de Sant Joan i aconseguint per primera vegada una plaça de CiU com és Setcases. També a Campelles han aconseguit un *sorpasso* històric aprofitant la retirada de Manel Palau. A Campdevàrol, per la seva banda, el gran creixement electoral (de 3 a 5 regidors) és difícil que es pugui traduir amb el manteniment de l'alcaldia si es compleixen els pronòstics i ERC pacta amb Joan Manso.

Cas a part és Ripoll on els socialistes no aconsegueixen aturar la sagnia (des del 1983 quan tenien un 60% de sufragis han baixat a tots els comicis fins arribar a l'actual 12%). Fins a quin punt la situació nacional influeix més a la capital que a la resta de la comarca és un dels elements que hauran d'analitzar el PSC ripollès que fa quatre anys va fer el relleu de candidat i ara esperava consolidar i ampliar representació.

Pendents de Campdevàrol, el PSC passaria de 5 a 4 alcaldies i es mantindria en les xifres de la darrera dècada. Al llarg dels vuitanta i noranta va tenir-ne sempre 2 o 3 –entre les quals Ripoll i Campdevàrol- mentre que el mínim el va patir el 1999 quan només va poder governar a Camprodon.

ERC perd Ripoll però supera el PSC en regidors

ERC tenia Ripoll com a principal estendard i cavall de batalla. També pensant en clau

nacional on ha patit un gran retrocés tant a ciutats grans com a mitjanes –només manté tres capitals de comarca: la Bisbal, Montblanc i Solsona-.

Més enllà de la dolorosa derrota a la capital, els republicans han pogut aconseguir a mitges l'objectiu de ser segona força. Malgrat no ser-ho per vots (400 menys que el PSC) sí que ho han estat en número de regidors (34 a 30). A més, han mantingut les tres alcaldies de Pardines, les Llosses, Vallfogona i han guanyat la d'Ogassa gràcies a la coalició amb els independents.

D'aquesta manera, ERC conserva el sostre històric de quatre alcaldies que manté des del 2003. Un balanç quantitatiu que no pot oblidar el fet que pel camí s'han perdut Sant Joan, Ripoll i, més enrere, Ribes de Freser.

Els independents, una força creixent

El fenomen de les llistes d'independents havia anat molt a la baixa. En les primeres legislatures havien arribat a suposar 10 i 11 alcaldies respectivament però, poc a poc, la majoria van acabar integrant-se a CiU. Un procés que va fer que en legislatures com la del 2003 no governessin a cap municipi.

Ara el fenomen ha renascut i, de fet, en poblacions com Llanars i Planoles han esdevingut una alternativa a CiU. En el conjunt de la comarca han sumat onze regidors i 418 sufragis que els ha deixat a tant sols vuit vots de ser presents al Consell Comarcal. Una presència que hauria trencat la majoria absoluta de CiU i hagués obert la porta a les esquerres a mantenir la institució.

La travessia del desert d'ICV

ICV és un dels partits que més tocat va quedar el passat 22-M. De nou, comportament diferent al conjunt de Catalunya, on van aguantar posicions a grans capitals com Barcelona, Tarragona o Girona. Al Ripollès continua sense representació a Ripoll per segona legislatura consecutiva, queda fora de Campdevàrol –on havia tingut l'alcaldia el 2003- i del Consell Comarcal. De 4 regidors només en manté un a Ribes de Freser i dels 814 vots del 2007 en perd la meitat. Els ecosocialistes hauran d'afrontar sens dubte una dura travessia del desert al llarg els propers quatre anys.

El PP continua fora de les institucions

El PP afrontava aquestes municipals amb la intenció d'aconseguir algun regidor en tres de les llistes reals que presentava –Camprodon, Ripoll i Sant Joan-. De fet el portaveu dels populars al Parlament, Enric Millo, es va passar el penúltim dia de campanya a la comarca un fet que mostra que no renunciaven a res. A la pràctica, han augmentat mínimament de vots –de 213 a 242- però quedant molt lluny de treure cap regidor enlloc. A més, a Toses, on havien presentat una candidatura fantasma, el resultat ha estat la indiferència del poble amb zero vots.

La irrupció de la PxC

Una de les altres notícies del 22-M és la irrupció de la xenòfoba Plataforma per Catalunya. Xavier Fernández, sense haver fet campanya, ha aconseguit 312 vots i quasi

un 6% dels sufragis a Ripoll. El principal dubte és fins a quin punt el missatge de la PxC pot condicionar els plens i si tal com ha passat a Osona –tot i la gran diferència en els percentatges d'immigració- es pot consolidar a la capital i estendre's més enllà.

La CUP, tampoc a la segona

Un altre dels factors diferencials respecte el conjunt del país és que la CUP no ha aconseguit arrelar. A Sant Joan, a la segona tampoc ha estat la vençuda i la formació independentista ha perdut vora el 30% dels vots assolits fa quatre anys que la van deixar a les portes d'entrar al consistori. A Ripoll no han repetit llista.

[Resultats 2007-2011, poble a poble](#)

[Anàlisi municipals, poble a poble](#)

	Alcaldies Ripollès					
	CiU	PSC	ERC	IND	ICV	CC-UDC
2011	9*	4	4	2		
2007	8	5	4	2	0	-
2003	10	4	4	0	1	-
1999	15	1	2	1	0	-
1995	13	3	2	1	0	-
1991	14	3	0	2	0	-
1987	13	2	0	4	0	-
1983	5	3	0	11	0	-
1979	4	3	0	10	0	2

* Inclou de la de Campdevànol, pendent del pacte amb ERC

Nota: Les xifres són a inici de mandat

Resultats Ripollès 2011

Mapa de les alcaldies resultants del 22-M, pendent de la confirmació de Campdevàno. Gràfic: Susana Perdomo

Municipals Ripollès: regidors i vots

Vots i regidors dels diversos partits a les municipals del 2011. Foto: Susana Perdomo/Arnau Urgell